

Austatud lugeja!

Teie ees on Juridica selle aasta viimane number. Milline oli siis see aasta meie ajakirja pilgu läbi vaadatuna?

Aastal 2018 tõime lugejani 72 artiklit ja see võttis enda alla 792 lehekülge. On seda palju või vähe? Arvan, et seda on just parasjagu. On olnud aegu, kus arutati Juridica mahu vähendamise üle. Oleme siiski suutnud jääda 10 numbri juurde ja minu arvates on see optimaalne.

Kas sellise arvu kokkusaamine on lihtne? Ei ole. Võib ju arvata, et olukorras, kus iga jurist tegeleb iga päev eri juriidiliste teemade analüüsiga, sageli ka kirjapanekuga, on sealt edasi artikliteni lühike tee. Kusjuures ma arvan, et ongi. Ainult et artikliteni sageli siiski ei jõuta. Trafaretne vastus on: pole aega. Eks tõesti, sageli pole ka – aega teha korralik asi. Aga enamasti on aeg lihtsalt ettekääne. Kellel pole julgust oma mõtteid teistega jagada, kes tajub omaenese piiratust (olles sageli ülemäära kriitiline), kes kardab tagasilükkamist (tihti alusetult), kes on arvamusel, et laseb end teadmisi jagades ära kasutada. Jne, jne.

Aga kõik ei peagi elus olema lihtne. 89 autori abiga on meil ka sel aastal õnnestunud 10 numbrit lugejani tuua. Suur tänu teile nii Juridica kui ka meie lugejate poolt, head autorid!

Kes olid siis selle aasta autorid? Nii üllatav kui see ka pole, on Juridical sel aastal tervelt 37 (!) esmakordset autorit. Loogiline oleks arvata, et tudengid on avastanud väljundi oma vastselt omandatud teadmiste jagamiseks. Aga see ei ole nii. Lisandunud autorite hulgas on üliõpilasi ja värskeid lõpetajaid küll tervelt 13, kuid ülejäänud 24 on juba kogunud juristid. Selle üle on erakordselt hea meel. Paljuski on see tingitud selle aasta n-ö institutsionaalsetest erinumbritest (sh advokatuuri, prokuratuuri ja apellatsioonikohtute erinumber), mille koostamisel andsid tänuväärse panuse ka need inimesed, kes varasemalt Juridicas avaldanud pole. Loodame, et nad leiavad edaspidigi aega ja tahtmist oma mõtteid juristkonna avalikkusega jagada. Sest seda ju Juridica on – Eesti juristkonna foorum. Naljaga pooleks, aga deviis võiks ideaalis olla järgmine: kui sa pole x aasta jooksul midagi Juridicas avaldanud, siis pole sind Eesti juuramaasikul olemas. Lahtiseks võiks jääda vaid küsimus, mis numbri siia x asemele peaks kirjutama. Esialgu.

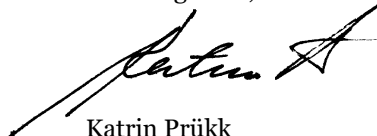
Kui nüüd lähemalt vaadata, siis milline on see keskmine Juridica autor? Sooline võrdõiguslikkus oli meil sel aastal vaat et täielikult tagatud: 45 naisautorit ja 44 meest. Märkuse korras olgu mainitud, et paaril viimasel aastal on kaalukauss olnud õrnema soo poole kaldu. Aastal, kus nii mõnigi kord on räägitud juristiameti liigsest feminiseerumisest, on heameel tõdeda, et vähemalt Juridicas see nii ei pole.

Ameti poolest on n-ö edetabel järgmine: kohtunikke ja kohtuametnike 23, advokaate ja advokaadibüroode juriste 19, õppejõude 11, prokuröre ja muid prokuratuuri töötajaid 9, Justiitsministeeriumi ametnike 3, muid riigiametnike 5 ja muid juriste 6. Tudengeid ja värskest õigusteaduskonna õpetanuid sai juba mainitud. Seega, ehkki Juridica on nime poolest õigusteaduskonna ajakiri, ei täida selle sisu kaugelt mitte ainult õigusteaduskond.

Jätkates akadeemilisel lainel ja minnes fookusega detailsemaks, siis õppejõududest 5 olid professorid, 3 dotsendid, 2 lektorid ja 1 teadur. Asjaolust, et artikli kirjutamise ajal on pooleli doktoriõpingud, teavitas toimetust 4 autorit.

Aasta kõige produktiivsem autor on siinkirjutaja. See oli muidugi nali, sest toimetaja veergu me statistikasse ei lülita. Tegelikult on sel aastal kõige enam kirjutanud autor Anneli Soo, kelle üht suurepärasest artiklit kolmest on teil võimalik ka siinsest numbrist lugeda.

Head lugemist, ilusat vana aasta lõppu ja produktiivset uut aastat!

Katrin Prükk